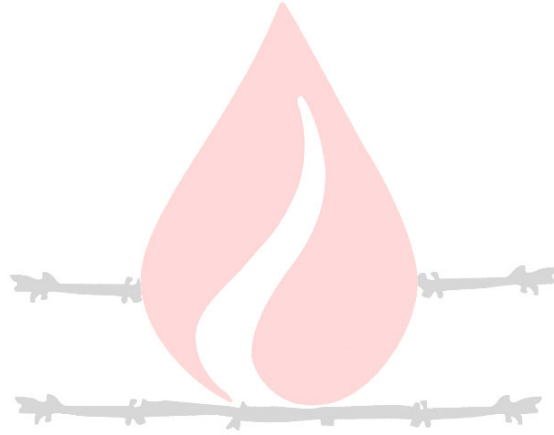

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

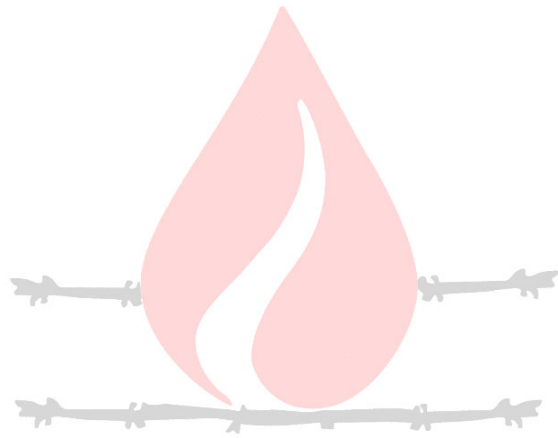
سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

آبان ۱۳۹۷

۹۷۰۸۰۶۴

نگاهی به کارنامه حقوق بشری آمریکا، کانادا، فرانسه و انگلیس (۱۵)

گزارش راهبردی، ۹۷/۶۴

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

در این گزارش تحولات مربوط به موارد نقض حقوق بشر در کشورهای ایالات متحده آمریکا، کانادا، انگلیس و فرانسه، در آبان ماه ۱۳۹۷، بر اساس مقالات، گزارش‌ها، بیانیه‌ها و اخبار آشکار به دست آمده از سازمان‌های حقوق بشری مردم‌نهاد و بین‌المللی و رسانه‌های گروهی^۱ مورد بررسی قرار گرفته است. محورهای مهم این بررسی به صورت خلاصه به شرح زیر است:

*ایالات متحده آمریکا

۱- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری صدای آمریکا، در روز جمعه ۱۸ آبان ماه ۱۳۹۷، در خصوص رأی یک دادگاه تجدیدنظر در زمینه تصمیم دانلد ترامپ، درباره فرزندان مهاجران غیرقانونی. نکات محوری این گزارش عبارت‌اند از:

الف) صدور رأی از سوی شعبه نهم دادگاه تجدید نظر سانفرانسیسکو، در روز پنجشنبه ۱۷ آبان ماه ۱۳۹۷، مبنی بر لزوم احیا و حفظ برنامه «اقدام معوق برای کودکان مهاجر (غیرقانونی)»، موسوم به داکا، فارغ از هرگونه محدودیت زمانی، با توجه به صدور فرمانی اجرایی از سوی رئیس‌جمهور آمریکا در این خصوص، در ۵ ماه مارس سال ۲۰۱۸، مبنی بر عدم صدور مجوز اقامت برای این دسته از

کودکان مهاجر؛
Organization for Defending Victims
of Violence

^۱ دیده‌بان حقوق بشر (Human Rights Watch)؛ سایت خبری - تحلیلی هیل، وابسته به کنگره آمریکا (The Hill)؛ سایت خبری سازمان ملل (UN News)؛ شبکه خبری بی.بی.سی (BBC.Com)؛ سایت خبری سازمان ملل (UN News)؛ دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل (Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights (OHCHR)؛ کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل (U.N. High Commissioner for Refugees (UNHCR)؛ خبرگزاری رویترز (Thomson Reuters Foundation)؛ روزنامه جروزلم پست (Jerusalem Post)؛ سازمان عفو بین‌الملل (Amnesty International)؛ روزنامه نیویورک تایمز (New York Times)؛ شبکه خبری صدای آمریکا (VOA News)؛ سایت پارلمان اروپا (European Parliament)؛ هفته‌نامه ناو تورونتو (NOW Toronto) و سایت خبری نیوز اند آبزرور (The News & Observer).

‡ Deferred Action for Childhood Arrivals (DACA)

ب) اشاره به درخواست داندل ترامپ برای مورد بررسی قرار گرفتن رأی این دادگاه توسط دیوان عالی آمریکا و ابراز امیدواری وی در خصوص نقض این رأی از سوی بالاترین مرجع قضایی ایالات متحده؛
ج) گفتنی است که انتصاب دو قاضی از سوی رئیس‌جمهوری آمریکا، در دیوان عالی این کشور، در یک سال اخیر - از جمله برت گونا - اکثریت آرای این عالی‌ترین مرجع قضایی آمریکا، به سمت محافظه‌کاران جمهوری خواه سنگینی می‌کند؛^۴

۲- انتشار گزارش از سوی سایت خبری - تحلیلی هیل، وابسته به کنگره آمریکا، در روز پنج‌شنبه ۱۷ آبان ماه ۱۳۹۷، در خصوص اقدام دولت ایالات متحده به محدود کردن شرایط اعطاء پناهندگی به مهاجران. نکات محوری این گزارش عبارت‌اند از:

الف) صدور حکم مشترک از سوی وزارت دادگستری و وزارت امنیت داخلی ایالات متحده متحده، مبنی بر اعمال محدودیت‌هایی در قبال ورود مهاجران غیرقانونی از مرزهای جنوبی آمریکا، مبتنی بر اعطای پناهندگی به آنها؛

ب) اشاره به صدور بیانیه مشترک از سوی متیو ویتکر، دادستان عمومی موقت ایالات متحده (پس از برکناری جف سشنز از سوی داندل ترامپ) و کرستین نیلسن،^۶ وزیر امنیت داخلی، مبنی بر مواجهه بودن

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

^۳. گزارش شبکه خبری صدای آمریکا. قابل بازیابی در لینک:

<https://ir.voanews.com/a/us-trump/4651702.html>

^۴. سوابق در گزارش‌های پیشین:

* انتشار گزارش از سوی سایت خبری - تحلیلی هیل، وابسته به کنگره آمریکا، در روز جمعه ۱۲ مردادماه ۱۳۹۷، در خصوص صدور حکم، از سوی جان بیتس، یکی از قضات فدرال آمریکا، مبنی بر لزوم احیاء برنامه «اقدام معوق برای کودکان مهاجر (غیرقانونی)»، موسوم به داکا، از سوی دولت داندل ترامپ، با توجه به خودسرانه و غیرقانونی بودن اقدام رئیس‌جمهوری برای لغو برنامه مذکور و عدم ارائه دلایل متقاعدکننده از سوی کاخ سفید در این زمینه، همچنین دادن فرصتی ۲۰ روزه به دولت داندل ترامپ برای ارائه درخواست تجدیدنظر؛ گفتنی است که فرمان مهاجرتی «اقدام معوق برای کودکان مهاجر (غیرقانونی)» در سال ۲۰۱۲ با ابتکار عمل باراک اوباما به تصویب رسید. طبق این فرمان مهاجرتی، برخی از کودکان مهاجر غیرقانونی مشمول معافیتی دو ساله و قابل تمدید از بازگشت به موطن اصلی خود و واجد شرایط برای دریافت اجازه کار می‌شدند. اوباما در زمان اعلام این برنامه گفته بود که این گروه از مهاجران، که در کودکی به آمریکا آورده شدند، قصد نداشتند به‌طور غیرقانونی وارد آمریکا شوند و در نتیجه نباید مورد مجازات قرار گیرند. برنامه مزبور در سال گذشته توسط دولت داندل ترامپ لغو شد.

° Matthew Whitaker

‡ Kirstjen Nielsen

نظام پناهندگی و مهاجرتی آمریکا با حجم گسترده‌ای از درخواست‌های پناهندگی فاقد ارزش، از سوی مهاجران غیرقانونی و قرار دادن منابع کشور در معرض تحمل بار سنگین مسئولیت هزینه گزاف مالی؛ (ج) اشاره به اقدام رئیس‌جمهوری آمریکا به امضاء فرمانی اجرایی در این خصوص، مبنی بر مشخص ساختن شرایط لازم برای کسب پناهندگی از سوی ایالات متحده، با توجه به محدودیت‌های جدید آن، از جمله لزوم ورود مهاجران از گذرگاه‌های قانونی؛

(د) اشاره به احتمال مواجه شدن این اقدام با چالش‌های قانونی و همچنین مخالفت‌های گسترده از سوی مقامات و نمایندگان حزب دموکرات و گروه‌های حمایت از حقوق مهاجران^۷؛

(ه) اشاره به اجرای این قانون توسط مقامات دولت آمریکا، از روز جمعه ۱۸ آبان ماه ۱۳۹۷، مبنی بر رد درخواست پناهندگی مهاجران وارد شده به خاک ایالات متحده از مرز مکزیک، از طریق گذرگاه‌های و مسیرهای غیرقانونی، با هدف (به گفته دولت آمریکا) ممانعت به عمل آوردن از ورود پناهجویان اهل آمریکای مرکزی به ایالات متحده و ناگزیر ساختن مکزیک برای پذیرش این پناهجویان غیر قانونی و (و) گفتنی است که بر اساس «قانون مهاجرت و ملیت» مندرج در قانون اساسی آمریکا (مصوب سال ۱۹۶۵)، تمامی مهاجران وارد شده به خاک ایالات متحده، مجاز به ارائه درخواست برای پناهنده شدن در این کشور هستند، صرف‌نظر از اینکه چگونه و از چه گذرگاهی وارد این کشور شده باشند، از این رو برخی کارشناسان حقوقی بر این باورند که تغییرات مورد نظر رئیس‌جمهور در صورت اجرایی شدن، به مثابه نقض قانون خواهد بود؛

(و) همچنین، صدور بیانیه از سوی کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل، در روز جمعه ۱۸ آبان ماه ۱۳۹۷، مبنی بر متناقض بودن این اقدام با پروتکل سال ۱۹۶۷، در زمینه وضعیت پناهندگان و تأکید بر لزوم پیروی ایالات متحده از این توافقنامه بین‌المللی^۸.

^۷ گزارش سایت خبری - تحلیلی هیل، وابسته به کنگره آمریکا. قابل‌بازبایی در لینک:

<https://thehill.com/homenews/administration/415800-trump-moves-to-restrict-asylum-claims-at-border?userid=310806>

^۸ بیانیه کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل. قابل‌بازبایی در لینک:

<http://www.unhcr.org/news/press/2018/11/5be5bfac4/unhcr-statement-new-regulation-asylum.html>

۳- انتشار گزارش از سوی دیده‌بان حقوق بشر، در روز پنج‌شنبه ۱۰ آبان ماه ۱۳۹۷، در خصوص اقدام وزارت خارجه ایالات‌متحده به کم‌اهمیت جلوه دادن گزارش‌های مربوط به زنان و تحولات مربوط به آن‌ها. نکات محوری این گزارش عبارت‌اند از:

(الف) حذف آشکار بخش‌های حاوی تحلیل‌های موشکافانه، در زمینه اعمال خشونت علیه زنان، در کشورهای مختلف جهان و ارجاعات مربوط به اقدامات یا عدم انجام اقدامات لازم از سوی دولت آمریکا در رابطه با خشونت‌های جنسیت پایه، از گزارش سالانه وزارت خارجه این کشور در سال ۲۰۱۷؛

(ب) اشاره به اعتراضات گسترده سازمان‌ها و نهادهای حقوق بشری به این اقدام و پاسخ وزارت خارجه آمریکا در این خصوص، مبنی بر تلاش مقامات آن وزارتخانه جهت خلاصه و تسهیل کردن بخش‌های مطول و مفصل گزارش هر یک از کشورها؛

(ج) اشاره به مطالعه جدید انجام شده در این خصوص، توسط بنیاد آکسفام^۹ (سازمان بین‌المللی امدادرسانی برای ریشه‌کن کردن فقر، گرسنگی و بی‌عدالتی، متشکل از ۱۵ سازمان در ۹۸ کشور)، مبنی بر کاهش یافتن ۳۲ درصدی مباحث حوزه حقوق زنان در این گزارش، به‌رغم عدم ایجاد تغییر در دیگر بخش‌های آن و در عین حال کوتاه‌تر نشدن گزارش به لحاظ آماری، در قیاس با گزارش سال ۲۰۱۶، به‌رغم حذف بخش‌های حقوق زنان در کشورهای برخوردار از تعداد بیشتر متقاضیان پناهندگی از ایالات‌متحده و یا کشورهای مواجه با میزان بالاتری از عدم تساوی جنسیتی؛

(د) اشاره به یکی از مهم‌ترین بخش‌های حذف شده از این گزارش، از جمله حذف کامل مباحث مربوط به بهداشت و سلامت زنان و دختران؛

(ه) تأکید بر اهمیت جایگاه حقوق زنان در مباحث حقوق بشری و پیامدهای اقدامات دولت ترامپ در زمینه حذف و ویرایش کردن هدفمند و افراط‌گرایانه متون حقوق بشری، از جمله به مخاطره افکندن تلاش‌های فعالان این حوزه در سراسر جهان، در راستای ارتقاء آگاهی جامعه بین‌المللی، در خصوص

^۹ Oxfam

اعمال خشونت و سوءاستفاده علیه زنان و دختران و ابراز امیدواری مبنی بر برطرف شدن این موارد در گزارش وزارت خارجه، برای سال جاری میلادی^۱:

۴- انتشار گزارش از سوی دیده‌بان حقوق بشر، در روز سه‌شنبه ۸ آبان ماه ۱۳۹۷، در خصوص فرمان اجرایی جدید داند ترامپ، رئیس‌جمهوری ایالات متحده، در مخالفت با کسب حق شهروندی آمریکا، به‌موجب تولد در خاک این کشور. نکات محوری این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اظهارات رئیس‌جمهور آمریکا در خصوص اقدامات وی در راستای آماده کردن فرمانی اجرایی، به‌منظور ایجاد محدودیت برای کسب حق شهروندی، به‌واسطه تولد در خاک ایالات متحده؛

ب) اشاره به اظهارات نیکول آستین - هیلری،^۱ مدیر اجرایی برنامه آمریکا در دیده‌بان حقوق بشر، مبنی بر قرار داشتن ضمانت «حق تابعیت متولدان در آمریکا»، در «اصل خاک» قانون اساسی این کشور، از ۱۵۰ سال پیش تاکنون؛

ج) برشمردن اقدامات عجولانه و شتابزده، در راستای محدود نمودن این حق بر اساس فرمانی اجرایی، آن هم پیش از برگزاری انتخابات میان‌دوره‌ای آمریکا، به‌مثابه جامه عمل پوشاندن به امیال سیاسی شخصی و تأکید بر عواقب ناشی از این اقدام، از جمله ایجاد هراس و عدم اطمینان در اقشار مختلف جامعه و زیر و رو کردن ناگهانی زندگی و معیشت تعداد بی‌شماری از خانواده‌ها در این کشور و

د) گفتنی است بنا بر قوانین فعلی ایالات متحده، نوزادانی که در خاک این کشور چشم به جهان باز می‌کنند، به‌طور طبیعی شهروند آمریکا محسوب می‌شوند و این حق ارتباطی به وضعیت اقامت و شهروندی والدین آنها ندارد. همچنین لازم به ذکر این که رئیس‌جمهوری آمریکا در اظهارات اخیر

^۱ گزارش دیده‌بان حقوق بشر. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.hrw.org/news/2018/11/01/how-us-state-department-downplays-reporting-women>

^۱ Nicole Austin-Hillery

خود در این زمینه، در حالی آمریکا را تنها کشور جهان در دادن حق شهروندی بر اساس «اصل خاک» خوانده که کشورهای بسیاری چون مکزیک و کانادا در شمال این کشور نیز قوانین مشابهی دارند.^{۱۲}

۵- انتشار گزارش از سوی روزنامه جروزلم پست، در روز سه‌شنبه ۸ آبان ماه ۱۳۹۷، در خصوص ارتکاب راست‌گرایان افراطی آمریکا به ۲۱۷ قتل از سال ۱۹۹۰ تا ۲۰۱۸ میلادی، عمدتاً توسط برتری‌طلبان سفیدپوست علیه اقلیت‌های اجتماعی، بر اساس نژاد، پیشینه دینی و مذهبی، گرایش جنسی و هویت جنسیتی آن‌ها. نکات محوری این گزارش عبارت‌اند از:

الف) چاپ گزارشی از سوی «کنسرسیوم ملی مطالعه تروریسم و واکنش‌ها در قبال آن، در دانشگاه مریلند»^{۱۳}، با بهره‌گیری از «پایگاه داده‌های جرائم افراط‌گرایانه»^{۱۴}، پس از حادثه اخیر به وقوع پیوسته در کنیسه شهر پیتسبورگ و کشته شدن ۱۱ نفر از شهروندان این شهر بر اثر حادثه مزبور؛

ب) اشاره به انجام شدن بخش عمده این حملات مرگبار - ۱۶۶ مورد از ۲۱۷ مورد - توسط برتری‌طلبان سفیدپوست عضو گروه‌های راست‌گرای افراطی، علیه اقلیت‌های نژادی، فرقه‌ای، دینی، جنسی و جنسیتی و درصد باقیمانده آن، علیه دشمنان عقیدتی این گروه‌ها و یا افشار متکدی و بی‌خانمان جامعه؛

ج) اشاره به انجام پژوهشی دیگر توسط این نهاد دانشگاهی، مبنی بر شناسایی کردن ۲۱۴۹ تن از افراط‌گرایان اسلام‌گرا، راست‌گرا، چپ‌گرا و موضوعی، در ایالات متحده و روند سوق داده شدن آن‌ها

^{۱۲}. گزارش دیده‌بان حقوق بشر و شبکه خبری بی.بی.سی. قابل‌بازرسی در لینک‌های:

<https://www.hrw.org/news/2018/10/30/us-order-restricting-birthright-citizenship-will-stoke-fear-uncertainty>

<http://www.bbc.com/persian/world-46037629>

^{۱۳}START (National Consortium for the Study of Terrorism and Responses to Terrorism at the University of Maryland)

^{۱۴}Extremist Crimes Database (ECDB)

^{۱۵}. گفتنی است که در این روز، یازده نفر از شهروندان یهودی شهر پیتسبورگ، که تقریباً همگی بیش از ۶۰ سال سن داشتند، توسط یک شهروند چهل و شش ساله آمریکایی کشته شدند. عامل این تیراندازی بازداشت و شناسایی شده است. به گفته مقامات آمریکایی، عامل این کشتار که رابرت باورز نام دارد، در بازجویی‌های پلیس گفته است که دوست دارد (به گفته وی) «همه یهودیان بمیرند». حادثه خونین روز شنبه مرگبارترین حمله ضدیهودی در تاریخ آمریکا به شمار می‌آید؛

به سوی مسیر افراط‌گرایی خشونت‌آمیز و غیرخشونت‌آمیز، از سال ۱۹۴۸ تا ۲۰۱۷ و تحلیل و بررسی تفاوت‌های موجود در این گروه‌های ایدئولوژیک؛

د) برشمردن راست‌گرایان افراطی، به‌مثابه بزرگ‌ترین گروه ایدئولوژیک در پایگاه داده‌ها و قرار گرفتن آن‌ها در رده ۹۲۲ همچنین قرار گرفتن افراط‌گرایان اسلامی پس از آن در رده ۴۹۶، گروه‌های راست و چپ افراطی در رده ۳۹۷ و گروه‌های افراط‌گرای موضوعی، همچون افراط‌گرایان ضد سقط جنین، ملی‌گرایان پورتوریکویی و گروه طرفداران یهودیان، در رده ۳۶۴؛

ه) اشاره به روندهای ظهور و افزایش این افراط‌گرایی‌ها، از دهه ۱۹۷۰ تاکنون: ظهور افراط‌گرایی چپ‌گرا از دهه ۱۹۷۰، افراط‌گرایی راست‌گرا از دهه ۱۹۸۰ و بروز نامنظم افراط‌گرایی اسلام‌گرا از دهه ۱۹۸۰ تاکنون و به اوج رسیدن آن پس از حملات یازده سپتامبر سال ۲۰۰۱؛

و) تأکید بر مسئول شناخته شدن گروه‌های راست‌گرای افراطی در وقوع ۱۱ حادثه آمیخته به انگیزه‌های ایدئولوژیک، در ایالات متحده، از سال ۱۹۹۰ تا ۲۰۱۸، در راستای هدف قرار دادن عامدانه اماکن و یا هویت‌های یهودیت و منجر شدن آن‌ها به کشته شدن ۲۳ نفر؛

ز) اشاره به نتایج داده‌های به دست آمده در این زمینه، مبنی بر صورت پذیرفتن نزدیک به ۱۰۰ حمله برخوردار از انگیزه ایدئولوژیک، علیه جوامع یا اماکن یهودی، از سوی بیش از ۲۵ فرد یا گروه راست‌گرای افراطی، از سال ۱۹۹۰ تا ۲۰۱۴؛

ح) همچنین، انتشار گزارش از سوی دیده‌بان حقوق بشر، در روز دوشنبه ۷ آبان ماه ۱۳۹۷، مبنی بر لزوم اقدام دولت آمریکا به مورد بررسی قرار دادن مجدد اولویت‌ها و مورد پرسش قرار دادن میزان جدیت اقدامات خود، در زمینه؛

^{۱۶}. گزارش روزنامه جرولم پست. قابل‌بازیابی در لینک:

<https://www.jpost.com/International/217-far-right-ideological-homicide-incidents-in-US-in-28-years-think-tank-terror-report-570699>

برخورد با افراط‌گرایان راست‌گرا و عملکرد آن‌ها در این کشور، با توجه به تمرکز یافتن بخش عمده‌ای از منابع مالی و انرژی سازمان‌ها و نهادهای دولتی به مقابله با افراط‌گرایی اسلامی، به‌ویژه از سال ۲۰۰۱ تاکنون و از این رو نادیده گرفته شدن حملات و خشونت‌های انجام شده توسط برتری‌طلبان و افراط‌گرایان راست‌گرا؛

ط) لزوم توجه به یکی از گزارش‌های رسمی اداره سرشماری دولت ایالات‌متحده در سال ۲۰۱۷، مبنی بر ارتکاب گروه‌های راست‌گرای افراطی به ۶۲ حمله، منجر به مرگ ۱۰۶ نفر و گروه‌های مرتبط با اسلام‌گرایی افراطی به ۲۳ مورد حمله، منجر به مرگ ۱۱۹ نفر، از یازده سپتامبر سال ۲۰۰۱ تاکنون و ضرورت اقدام دولت ایالات‌متحده به مورد بازبینی قرار دادن اولویت‌بندی‌های بودجه‌ای خود در این خصوص، در حال حاضر، با هدف یافتن توجیه و دلیل منطقی برای اختصاص دادن بودجه‌ای کلان به‌منظور مقابله با افراط‌گرایی اسلامی، در شرایط افزایش یافتن تهدیدها و مخاطرات مرگبار ناشی از افراط‌گرایی راست‌گرا؛^{۱۷}

ی) همچنین، گفتنی است که روزنامه نیویورک تایمز نیز، در روز شنبه ۱۲ آبان ماه ۱۳۹۷، گزارش مفصل و مبسوطی، با عنوان «غفلت نهادهای مجری قانون از تهدید ملی‌گرایان سفیدپوست، در گذشته و ناتوانی آن‌ها در متوقف ساختن آن در حال حاضر»، در این زمینه به چاپ رسانده است.^{۱۸}

سازمان دفاع از قربانیان خشونت

^{۱۷} گزارش دیده‌بان حقوق بشر. قابل بازیابی در لینک: <https://www.hrw.org/news/2018/10/29/us-treating-far-right-threat-seriously-enough>

^{۱۸} سوابق در گزارش‌های پیشین:

* انتشار گزارش از سوی دیده‌بان حقوق بشر، در روز دوشنبه ۹ مهرماه ۱۳۹۷، در خصوص سکوت مقامات آمریکا در زمینه لحاظ شدن مقوله برتری‌طلبی سفیدپوستان در قوانین نظارتی و مراقبتی و بهره‌برداری آن‌ها از مباحث تهدیدهای امنیتی، در راستای ارتقاء جزم‌اندیشی در قبال گروه‌های اقلیت، مبنی بر؛

الف) تلاش آژانس‌های اطلاعاتی و نهادهای اجرای قانون برای تداوم بخشیدن به و یا حتی گسترش دادن اختیارات خود در زمینه تحت نظارت قرار دادن شهروندان آمریکایی، از جمله از طریق شنود گفتگوهای تلفنی، با تکیه بر تهدیدهای پیش روی کشور از سوی (به ادعای آن‌ها) «مسلمانان»: گفتنی است که کنگره آمریکا باید در سال آینده، در این خصوص، بر مبنای قانون آزادی آمریکا تصمیم‌گیری کند؛

ب) اشاره به سکوت نهادهای امنیتی و اطلاعاتی در خصوص به شمار آوردن گروه‌های برتری‌طلب سفید پوست، به‌مثابه تهدیدی بین‌المللی و لزوم قرار دادن آن در حوزه اختیارات نظارتی این سازمان‌ها؛

ج) تأکید بر متناقض بودن پیشاپیش بسیاری از اختیارات نهادهای اطلاعاتی و مجری قانون با حقوق شهروندی و از این رو، لزوم گسترش نیافتن این اختیارات در راستای سرپوش‌گذار کردن بر فعالیت‌های گروه‌های سفیدپوست برتری‌طلب؛

د) اشاره به نادر بودن مباحث مطرح شده از سوی مقامات قوه مجریه آمریکا، در خصوص این گروه‌ها، در متون استماعیات کمیته‌های اطلاعاتی و قضایی کنگره در ۵ سال گذشته، به‌رغم نمایش قدرت گسترده، آشکارا و عمومی گروه‌های مزبور در ایالات‌متحده و کشورهای اروپایی؛

۶- انتشار گزارش از سوی سایت خبری سازمان ملل، در روز جمعه ۴ آبان ماه ۱۳۹۷، در خصوص ابراز نگرانی مقامات یونیسف (صندوق کودکان ملل متحد) در زمینه سرنوشت ۲۳۰۰ کودک مهاجر در کاروان‌های چندین هزار نفری مهاجران در حال حرکت از کشورهای آمریکای لاتین به سوی مرزهای ایالات متحده. نکات محوری این گزارش عبارت‌اند از:

ه) تأکید بر حائز اهمیت بودن سکوت دولت در زمینه خشونت‌های صورت گرفته از سوی گروه‌های سفیدپوست، در شهادت‌های علنی خود در زمینه مباحث اطلاعاتی، نظارتی و امنیت ملی و متمرکز شدن نهادهای اطلاعاتی و امنیتی، تنها بر روی تهدیدهای ناشی از شهروندان مسلمان و از این رو قرار دادن کنگره و مردم کشور در ناآگاهی کامل در این خصوص- اینکه نهادهای مزبور خشونت این گروه‌ها را موضوعی اطلاعاتی و امنیتی به شمار می‌آورند یا خیر؛

و) تأکید بر حائز اهمیت بودن امنیت تمامی شهروندان و لزوم اجتناب ورزیدن مقامات از دامن زدن به تعصبات موجود در قبال گروه‌های اقلیت، در جامعه آمریکا^{۱۸}؛

* انتشار گزارش از سوی دیده‌بان حقوق بشر، در روز سه‌شنبه ۲۳ مردادماه ۱۳۹۷، در خصوص بلندتر شدن صدای گروه‌های برتری طلب سفیدپوست در آمریکا، در دوران ریاست جمهوری دانلد ترامپ، با توجه به واکنش‌های ضعیف وی در قبال این گروه‌ها، مبنی بر؛

الف) گردهمایی‌های برتری طلبان سفیدپوست در روزهای اخیر و درخواست آن‌ها برای به کرسی نشاندن «حقوق شهروندی سفیدپوستان»، نمایانگر وضعیت مخاطره‌آمیز روابط نژادی و تبدیل شدن آن به پوششی برای نژادپرستی، تعصب و بیگانه‌ستیزی، در دوران تصدی ترامپ بر کرسی ریاست جمهوری؛

ب) اشاره به اتخاذ سیاست‌های ناامیدکننده از سوی رئیس‌جمهور آمریکا در قبال حقوق اقلیت‌ها، پناهجویان و زنان و اظهارات وی در این خصوص مبنی بر مقصر به شمار آوردن تمامی گروه‌های شرکت‌کننده در تظاهرات شارلوتزویل، در سال گذشته، اعم از برتری طلبان و گروه‌های ضد نژادپرستی و امتناع ورزیدن وی از محکوم کردن شفاف و صریح گروه‌های نژادپرست؛

ج) اشاره به اظهارات دانلد ترامپ در مورد مهاجران فاقد مدارک قانونی و «حیوان» خطاب کردن آن‌ها و موارد دیگری چون:

* اتخاذ سیاست «عدم تحمل» در قبال مهاجران و پناهجویان غیرقانونی؛

* افزایش بودجه فدرال جهت محبوس کردن آن‌ها پس از ورود غیرقانونی به کشور؛

* مورد اهانت قرار دادن کشورهای آفریقایی (تشبیه کردن آن‌ها به «توالت») و اولویت بخشیدن به پذیرش مهاجران از کشورهای چون نروژ؛

* ممنوع ساختن ورود شهروندان از چند کشور عمدتاً مسلمان‌نشین، از جمله ایران؛

* مورد سرزنش قرار دادن اعتراض بازیکنان تیم ملی بسکتبال آمریکا به نابرابری‌های نژادی (زانو زدن در هنگام پخش سرود ملی) و اظهارنظر در مورد لزوم اخراج آن‌ها از کشور؛

* عدم اتخاذ اقدامات لازم در زمینه افزایش میزان کشته شدن مردم به دست نیروهای پلیس و کاهش دادن سازوکارهای پاسخگویی این نیروها در قبال شهروندان این کشور؛

د) تأکید بر بیشتر بودن قابل توجه تعداد گروه‌های ضد نژادپرستی و ضد بیگانه‌ستیزی در تظاهرات روزهای اخیر و تلاش آن‌ها برای نشان دادن مخالفت خود با این سیاست‌ها و تأکید آن‌ها بر عدم برخورداری انزجارپراکنی و برتری طلبی سفیدپوستان از جایگاه مستحکم در کاخ سفید و یا سیاست‌های دولت آمریکا.

الف) لزوم محافظت به عمل آوردن از کودکان در کاروان‌های مهاجران - عمدتاً اهل هندوراس - و قرار دادن برآورده ساختن نیازهای آنها، به‌ویژه در زمینه اعمال قوانین و فرآیندهای مهاجرتی، در اولویت؛

ب) تأکید بر درخواست این نهاد سازمان ملل، از تمامی کشورهای محل گذر و یا مقصد این پناهندگان، مبنی بر اتخاذ کردن اقداماتی حمایتی در قبال کودکان، با توجه به آسیب‌پذیر بودن آنها و خودداری ورزیدن از محبوس کردن این کودکان در بازداشتگاه‌های مهاجرتی؛

ج) تأکید یونیسف بر لزوم توجه به عدم برخورداری بسیاری از این کودکان از همراه و سرپرست، پرمخاطره بودن مسیرها و راه‌ها، قرار گرفتن آنها در معرض شرایط آب و هوایی نامساعد، عدم دسترسی آنها به سرپناه و مبتلا شدن بسیاری از آنها به بیماری، مواجه بودن آنها با خطر ربوده شدن توسط گروه‌های قاچاقچی و جنایتکار، همچنین قرار گرفتن آنها در معرض مخاطراتی چون سرقت و خشونت جنسی - مخاطراتی که این پناهجویان و کودکان را ناگزیر به فرار از وطن خود کرده است و

د) اشاره به اظهارات ایدرین ادواردز^۱ سخنگوی کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل؛^۲ مبنی بر لزوم پایبندی مقامات کشورهای محل گذر و یا مقصد این مهاجران به تعهدات حقوق بشری خود و ارجح شمردن آنها بر موقعیت و وضعیت مهاجرتی این پناهندگان^۳.

سازمان دفاع از قربانیان خشونت

*کانادا

Organization for Defending Victims

۱- صدور بیانیه از سوی اعضاء کمیته فرعی حقوق بشر پارلمان اروپا، در روز دوشنبه ۱۴ آبان ماه ۱۳۹۷، در خصوص لزوم اجرایی شدن تعهدات بی‌سابقه کانادا در قبال رعایت حقوق بومیان خود. نکات محوری این بیانیه عبارت‌اند از:

الف) دیدار ۸ تن از اعضای کمیته فرعی حقوق بشر پارلمان اروپا، از کانادا، از ۲۹ اکتبر تا ۲ نوامبر ۲۰۱۸ (۷ تا ۱۱ آبان ماه ۱۳۹۷)، به‌منظور گفتگو و تبادل نظر در زمینه چالش‌های حقوق بشری و

^۱ Adrian Edwards

^۲ United Nations High Commissioner for Refugees

^۳ گزارش سایت خبری سازمان ملل. قابل بازیابی در لینک:

آگاهی یافتن در خصوص وضعیت حقوق بشری جوامع بومی این کشور، با توجه به تلاش دولت کانادا در راستای احیاء مجدد روابط خود با تمامی این جوامع؛

ب) اشاره به استقبال این کمیته از اتخاذ تدابیر قابل توجه از سوی دولت کانادا، جهت بهبود بخشیدن وضعیت بومیان این کشور، ارتقاء سطح اقدامات نهادهای حقوق بشری و اتخاذ قوانین حقوق بشری لازم در این زمینه، همچنین متعهد شدن اتاوا به اجرای کامل بیانیه مردمان بومی سازمان ملل^{۲۱}؛

ج) اشاره به قابل درک بودن دشواری‌های غلبه یافتن بر یک سده جزم‌اندیشی و تخلفات ناشی از استعمارگری اروپایی و در پی آن سیاست‌های دولت کانادا علیه این جوامع و زمان‌بر بودن اتخاذ رویکرد سیاسی جدید و حل و فصل اختلافات در قبال این جوامع و در عین حال، تأکید بر لزوم سرعت بخشیدن دولت کانادا به اقدامات خود در این زمینه در تمامی سطوح و ارتقاء دادن فرآیند اجرای آن؛

د) اشاره به تداوم یافتن موارد آشکار نقض حقوق بشر در قبال مردمان بومی در این کشور، از جمله فقدان چشم‌انداز توسعه اجتماعی - اقتصادی این جوامع، عدم دسترسی به حقوق بنیادین بشری، همچون بهداشت و درمان، تحصیل و آموزش، مسکن و آب آشامیدنی سالم، قرار داشتن اعضاء این جوامع، به‌ویژه زنان و دختران، در معرض مخاطراتی چون، قاچاق انسان، سوءاستفاده‌های جنسی و دیگر جرائم خشونت‌آمیز، عدم وجود نظام حقوقی لازم جهت رسیدگی به مجازات مرتکبان این قسم خشونت‌ها، بیشتر بودن تعداد اعضاء جوامع بومی در زندان‌ها و قرار گرفتن سهل‌تر آن‌ها در سلول‌های انفرادی، مواجه بودن جوامع مزبور با مشکلات دسترسی به نظام عدالت و قضایی، بالاتر بودن آمار خودکشی در میان جوانان این جوامع و جدا شدن اجباری تعداد قابل‌توجهی از کودکان آن‌ها از خانواده‌هایشان، توسط نظام خدمات اجتماعی کانادا، همچنین، میراث تلخ بر جای مانده از اقدامات مدارس شبانه‌روزی و معضلات پیش روی مردمان بومی مبتلا به ناتوانایی‌های جسمی و ذهنی؛

ه) تأکید بر لزوم اجرا نمودن بی‌درنگ قوانین مصوب در این زمینه، با هدف برطرف ساختن و یا کاستن از معضلات متعدد فوق‌الذکر و فراهم آوردن امکان لازم جهت ایجاد تعامل و گفتگو میان نمایندگان

^{۲۱} UN Declaration of Indigenous Peoples

نهادهای مختلف این جوامع با دولت و نخست‌وزیر کانادا، همچنین به تصویب رساندن پروتکل اختیاری کنوانسیون سازمان ملل در زمینه حقوق افراد دارای معلولیت^{۲۴}

۲- انتشار گزارش از سوی هفته‌نامه ناو تورونتو^{۲۵} در روز دوشنبه ۱۴ آبان ماه ۱۳۹۷، در خصوص حق اشتغال برای ساکنان جدید کانادا، با توجه به ممنوعیت اعمال تبعیض علیه متقاضیان شغل بر اساس وضعیت شهروندی آنها، مطابق با قانون حقوق بشر اونتاریو. نکات محوری این گزارش عبارت‌اند از:

الف) تداوم اعمال تبعیض علیه متقاضیان کار، با توجه به وضعیت اقامتی و شهروندی آنها از سوی صاحبان مشاغل، به‌رغم متولد شدن بیش از نیمی از ساکنان شهر تورنتو در خارج از این کشور؛

ب) اشاره به به‌وقوع پیوستن یکی از این موارد برای فردی به نام محمد حسیب^{۲۶} فارغ‌التحصیل رشته مهندسی از دانشگاه مک‌گیل^{۲۷} و ارائه درخواست از سوی این فرد برای استخدام شدن در شرکت نفت امپریال کانادا، با توجه بر خورداری وی از اجازه کار، به دلیل دارا بودن شرایط ادامه تحصیل در دانشگاه؛

ج) اشاره به اظهارات محمد حسیب مبنی بر، به دریافت پیشنهاد همکاری از سوی این شرکت، در صورت ارائه مدارک لازم مبتنی بر برخوردار بودن شرایط لازم جهت اشتغال دائم در این کشور، به‌واسطه دارا بودن یکی از این مدارک - شناسنامه کانادایی، گذرنامه و یا گواهی دال بر شهروندی کانادایی و یا کارت اقامت دائم کانادا - و سرانجام عدم موفقیت این فرد در دستیابی به شغل مورد نظر خود، به دلیل عدم برخوردار بودن وی از هیچ‌یک از این مدارک؛

د) اشاره به متناقض بودن این اقدام با قانون حقوق بشر اونتاریو و صدور حکم از سوی دیوان حقوق بشر اونتاریو مبنی بر تبعیض‌آمیز بودن سیاست شرکت مزبور در قبال آقای حسیب؛

^{۲۴} UN Convention on the Rights of Persons with Disabilities

^{۲۵} بیانیه پارلمان اروپا. قابل بازیابی در لینک:

<http://www.europarl.europa.eu/news/en/press-room/20181105IPR18201/meps-canada-s-commitments-on-indigenous-rights-await-vigorous-implementation>

^{۲۶} NOW Toronto

^{۲۷} Muhammad Haseeb

^{۲۸} McGill University

ه) تأکید بر لزوم آگاه بودن ساکنان کانادا، اعم از دانشجویان بین‌المللی، به موازین حقوق بشر و حقوق اشتغال، همچنین لزوم اطلاع داشتن صاحبان مشاغل به دارا بودن فرد متقاضی از شرایط قانونی اشتغال در کانادا و نه مباحث مربوط به وضعیت اقامتی او، همچنین تأکید بر مجاز نبودن صاحبان مشاغل به محروم نمودن فردی از اشتغال، تنها به دلیل وضعیت شهروندی و اقامتی او.^{۲۸}

*انگلیس

- صدور بیانیه از سوی دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل، در روز پنج‌شنبه ۱۰ آبان ماه ۱۳۹۷، در خصوص سفر حقیقت‌یابی فیلیپ الستون^{۲۹}؛ گزارشگر ویژه سازمان ملل در زمینه فقر شدید و حقوق بشر، به بریتانیا، از ۵ تا ۱۶ نوامبر ۲۰۱۸ (۱۴ تا ۲۵ آبان ماه ۱۳۹۷)، به منظور ارزیابی میزان فقر در این کشور و تحقیق و تفحص در خصوص اقدامات دولت انگلیس، در راستای ریشه‌کن ساختن این معضل، مبنی بر؛

الف) اظهارات فیلیپ الستون در خصوص قرار داشتن میلیون‌ها تن از شهروندان بریتانیا در شرایط فقر، به‌رغم به‌شمار آمدن این کشور در زمره یکی از ثروتمندترین کشورهای جهان؛
ب) اشاره به انتخاب الستون از سوی شورای حقوق بشر سازمان ملل، برای این مقام، به‌منظور نظارت، تهیه گزارش و ارائه توصیه در زمینه فقر شدید در این کشور و نقاط مشترک آن با حوزه حقوق بشر؛
ج) اشاره به سفر وی به انگلیس، ایرلند شمالی، اسکاتلند و ولز، دیدار او از شهرهای بلفاست، بریستول، کاردیف، ادینبورو، اسکس، گلاسکو، جی‌ویک، لندن و نیوکاسل و ملاقات وی با مقامات دولتی و محلی به‌منظور مباحثه و گفتگو در زمینه راه‌کارهای ریشه‌کن نمودن فقر، همچنین دیدار او با

^{۲۸} گزارش هفته‌نامه ناو تورونتو. قابل بازیابی در لینک:

<https://nowtoronto.com/news/employment-rights-for-new-canadians-reasonable-doubt/>

^{۲۹} Philip Alston

شهروندان دست به گریبان این معضل، برای شنیدن تجارب آن‌ها و دیدار وی با سازمان‌های جامعه مدنی فعال در زمینه فقر و حقوق بشر، دانشگاهیان و نهادهای حقوق بشری ملی؛

د) اشاره به موضوعات مورد توجه گزارشگر ویژه سازمان ملل در این سفر، از جمله اختصاص اعتبار جهانی (از برنامه‌های تأمین اجتماعی انگلیس)، فقر کودکان، پیامدهای برگزیت برای معضل فقر، آثار تدابیر ریاضتی بر جامعه، تأثیر الکترونیکی شدن فزاینده دولت و وارد شدن فناوری‌های جدید، همچون هوش مصنوعی در روندهای آن، بر اقشار آسیب‌پذیر؛

ه) اشاره به ارائه گزارش مقدماتی این بررسی و توصیه‌های لازم در این زمینه، از سوی گزارشگر ویژه سازمان ملل، در روز ۱۶ نوامبر سال ۲۰۱۸، در سازمان بین‌المللی دریاوردی لندن و ارائه گزارش نهایی آن، در ماه ژوئن سال آینده میلادی، در شورای حقوق بشر سازمان ملل، در ژنو.^{۳۰}

^{۳۰}. بیانیه دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل :

<https://www.ohchr.org/EN/NewsEvents/Pages/DisplayNews.aspx?NewsID=23808&LangID=E>

^{۳۱}. سوابق در گزارش‌های پیشین:

* انتشار گزارش از سوی روزنامه گاردین، در روز چهارشنبه ۳۱ مردادماه ۱۳۹۷، در خصوص تحقیقات سازمان ملل در زمینه وجود فقر شدید در جامعه بریتانیا، مبنی بر؛

الف) درخواست فیلیپ الستون، گزارشگر ویژه سازمان ملل در زمینه فقر شدید و حقوق بشر، از تمامی افراد و سازمان‌های فعال در زمینه فقر و حقوق بشر، همچنین فعالان جامعه مدنی، پژوهشگران، اساتید و دانشجویان، برای ارسال اطلاعات، اخبار، مقالات، تحلیل‌ها و پژوهش‌های خود به این مقام، در خصوص قابل توجه‌ترین موارد نقض حقوق بشر به وقوع پیوسته، در رابطه با قشر فقیر و بسیار فقیر ساکن بریتانیا، تا ۱۴ سپتامبر ۲۰۱۸، با توجه به سفر وی به این کشور و ایرلند شمالی، در ماه نوامبر سال جاری میلادی (۶ تا ۱۶ نوامبر ۲۰۱۸)؛

ب) اشاره به محورهای موضوعی مورد علاقه گزارشگر ویژه سازمان ملل در این زمینه، از جمله تأثیر ریاضت اقتصادی، اعتبار جهانی (از برنامه‌های رفاهی انگلیس برای نیازمندان)، برگزیت و استفاده از رایانه برای تصمیم‌گیری در خصوص مسائل رفاهی، بر میزان فقر در این کشور و ارائه خدمات عمومی (مانند خدمات پلیس، آتش‌نشانی و کتابخانه‌ها)؛

ج) اشاره به دعاوی دولت انگلیس در این خصوص، مبنی بر کاهش یک میلیون نفری میزان فقر مطلق، از جمله ۳۰۰ هزار کودک، در مقایسه با سال ۲۰۱۰؛

د) اشاره به اظهارات پژوهشگر بخش اروپای غربی دیده‌بان حقوق بشر، مبنی بر وجود لایه‌های پنهان فقر و گرسنگی در جامعه بریتانیا، از صرف نظر کردن والدین از وعده‌های غذایی روزانه، تا حاضر شدن کودکان در مدرسه در حال گرسنگی و تأکید وی بر لزوم آگاه ساختن گزارشگر ویژه سازمان ملل به هنگام دیدار خود از این کشور، از ناکامی پنجمین اقتصاد بزرگ دنیا در فراهم آوردن ابتدایی‌ترین نیازهای جامعه خود.

*فرانسه

۱- انتشار گزارش از سوی سایت خبری نیوز اند آبزورر^{۳۲} در روز جمعه ۱۸ آبان ماه ۱۳۹۷، در خصوص اقامه دعوی از سوی لیگ حقوق بشر فرانسه، علیه اقدام تیم فوتبال پاریس سن- ژرمن به اعمال تبعیض در زمینه جذب بازیکنان جوان. نکات محوری این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اظهارات مقامات شورای اخلاقی فدراسیون فوتبال فرانسه، در خصوص مورد بررسی قرار دادن اقدامات غیر اخلاقی باشگاه جوانان تیم پاریس سن- ژرمن، در زمینه مورد کنکاش قرار دادن پیشینه نژادی و قومی داوطلبان جوان مستعد و درخواست از کمیته انضباطی لیگ فرانسه، جهت اتخاذ تدابیر لازم در این زمینه، پس از خاتمه یافتن تحقیقات؛

ب) اشاره به اذعان کردن تیم پاریس سن- ژرمن به استفاده از فرم‌های درخواست غیرقانونی، از سال ۲۰۱۳ تا ۲۰۱۸ و سپس شانه خالی کردن مقامات تیم از مسئولیت اجرایی کردن این سیاست، پس از برملا شدن نحوه درخواست این تیم از جوانان مستعد، مبنی بر لزوم مشخص نمودن پیشینه خود بر اساس چهار مقوله، شامل فرانسوی، شمال آفریقا، هند غربی (کشورهای حوزه کارائیب) و آفریقای سیاه (زیر صحرا)؛

Organization for Defending Victims

ج) اشاره به نژادپرستانه و تبعیض‌آمیز بودن اقدامات مسئولان این تیم و رقم زدن نوعی سردرگمی ناسالم میان آمادگی جسمانی فرد و نژاد و پیشینه او، همچنین متناقض بودن فاحش این تدابیر با ارزش‌های ورزشی، برابری و احترام و تعهد این باشگاه به مبارزه با نژادپرستی و تبعیض و تأکید بر لزوم آماده بودن باشگاه مزبور به مواجه شدن با عواقب قانونی این پرونده در صورت به اثبات رسیدن دعاوی مطرح شده.^{۳۳}

^{۳۲}The News & Observer

^{۳۳}. گزارش سایت خبری نیوز اند آبزورر. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.newsobserver.com/sports/article221404990.html>

۲- انتشار گزارش از سوی دیده‌بان حقوق بشر، در روز چهارشنبه ۱۶ آبان ماه ۱۳۹۷، در خصوص صدور بیانیه توسط اعضای فرانسوی «کمپین منع استفاده از ربات‌های قاتل»^{۳۲}، در زمینه چرایی لزوم توقف یافتن توسعه این فناوری در این کشور. نکات محوری این گزارش عبارت‌اند از:

(الف) درخواست این کمپین از دولت فرانسه، مبنی بر حمایت از گشایش باب مذاکرات در خصوص اتخاذ پیمانی بین‌المللی، در زمینه منع استفاده پیش‌گیرانه از سلاح‌های کاملاً خودکار، پیش از آغاز نخستین مجمع صلح پاریس^{۳۳}، همچنین خاطرنشان کردن مخاطرات تولید و توسعه این سلاح‌های مرگبار؛

(ب) اشاره به اظهارات بندیکت ژنرو^{۳۴}، مدیر دیده‌بان حقوق بشر در فرانسه، مبنی بر با چالش مواجه شدن روند صلح با مخاطرات ناشی از توسعه ربات‌های قاتل و ابراز امیدواری در خصوص حمایت فعالانه مقامات این کشور از ارائه راه‌حل‌های چندجانبه جهت پرداختن به این معضل، به کمک اتخاذ پیمان منع کاربرد پیشگیرانه تسلیحات کاملاً خودکار، همچنین تأکید بر کوتاه بودن فرصت و از این رو، ناممکن بودن اتلاف زمان تا قربانی گرفتن این فناوری از انسان‌ها؛

(ج) اشاره به مبانی این کمپین، از جمله برشمردن مجاز دانستن تصمیم‌گیری برای تعیین سرنوشت یک انسان - مرگ یا زندگی - توسط یک ماشین ربات، به‌مثابه تخطی کردن از خطوط قرمز اخلاقیات و مورد تهدید قرار دادن قانون بشردوستانه بین‌المللی و حقوق بشر، با توجه به عدم برخورداری این سامانه‌های تسلیحاتی از قدرت قضاوت اخلاقی و احساس شفقت، همچنین ناتوانی آن‌ها در شناسایی کردن نظامیان و غیرنظامیان و یا اتخاذ اصل تناسب و از این رو، در تضاد بودن استفاده از سامانه‌های مزبور با اصول انسانیت و دلالت‌های وجدان عمومی؛

(د) اشاره به دیگر دغدغه‌های فعالان و نهادهای حقوق بشری در این زمینه، از جمله معضلات مربوط به امکان‌ناپذیر بودن تعیین موضوع مسئولیت‌پذیری جرائم صورت پذیرفته و مخاطرات بالا و سیستماتیک ناشی از انتخاب اهداف نادرست؛

^{۳۲} Campaign to Stop Killer Robots

^{۳۳} Paris Peace Forum

^{۳۴} Bénédicte Jeannerod

ه) اشاره به متناقض بودن رویکرد دولت فرانسه در این خصوص - از یک سو مخالفت نمودن آشکار امانوئل مکرون، رئیس‌جمهور فرانسه، با کاربرد تسلیحات خودکار و از سوی دیگر، عدم تمایل دولت به آغاز نمودن باب گفتگوها جهت به سرانجام رساندن پیمان منع استفاده پیشگیرانه از این تجهیزات و یا از یک سو، خاطرنشان کردن وزارت نیروهای مسلح در خصوص عدم تولید و توسعه تسلیحات خودکار و از سوی دیگر، کاهش یافتن فزاینده و چشمگیر برنامه‌های تولید سلاح‌های نیازمند کنترل انسانی.^{۳۷}

۳- انتشار گزارش از سوی دیده‌بان حقوق بشر، در روز دوشنبه ۷ آبان ماه ۱۳۹۷، در خصوص دغدغه‌های این نهاد حقوق بشری در زمینه، میزان پایبندی دولت فرانسه به کنوانسیون منع شکنجه و دیگر رفتارها یا مجازات‌های بی‌رحمانه، غیر انسانی یا تحقیرآمیز (کنوانسیون منع شکنجه ملل متحد)،^{۳۸} بر اساس پژوهش‌های انجام شده در این زمینه و به‌منظور ارائه آن در شصت و پنجمین جلسه کمیته منع شکنجه سازمان ملل، در ماه نوامبر سال جاری میلادی. نکات محوری این گزارش عبارت‌اند از:

الف) برطرف نشدن نگرانی‌های دیده‌بان حقوق بشر در خصوص موارد مطرح شده در گزارش این نهاد، در سال ۲۰۱۶، از جمله شرایط نامناسب زندان‌ها و عدم دسترسی کافی به خدمات درمانی ذهنی برای زندانیان مبتلا به ناتوانی‌ها و بیماری‌های روانی - اجتماعی و لزوم اجرایی شدن توصیه‌های ارائه شده در این خصوص؛

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

ب) اشاره به رو به وخامت گذاردن سلامت روحی - روانی این دسته از بیماران و حتی احتمال اقدام آن‌ها به آسیب رساندن به خود، با توجه به مجاز بودن نگاه داشتن آن‌ها در سلول‌های انفرادی و تحت موازین تأدیبی خاص و درخواست از دولت فرانسه برای پایان بخشیدن به این روند؛

^{۳۷}. گزارش دیده‌بان حقوق بشر. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.hrw.org/news/2018/11/07/killer-robots-france-should-support-ban-treaty>

^{۳۸} Convention against Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment

ج) اشاره به درخواست دیده‌بان حقوق بشر از دولت فرانسه برای انجام مطالعه‌ای مستقل و جامع، در خصوص زندانیان مبتلا به بیماری‌های روحی و ذهنی و برشمردن آن، به‌منزله نخستین گام در پرداختن به معضلات موجود در این زمینه؛

د) اشاره به قابل استفاده بودن تنها ۹ مرکز از مراکز بیمارستانی مجهز و تخصصی ویژه این دسته از زندانیان بیمار و عدم تعیین زمانی مشخص برای ساخت دیگر واحدهای این‌چنینی، به‌رغم متعهد شدن دولت به عمل به تعهدات خود در این زمینه، همچنین در برخی موارد، فقدان وسایل نقلیه لازم برای انتقال این زندانیان به مراکز یادشده و از این رو، ناگزیر شدن مقامات زندان‌ها به اسکان دادن این زندانیان در مراکز درمانی بیماران ذهنی غیرتأدیبی یا عادی و شرایط خشن و دشوار این مراکز: قرار گرفتن زندانیان بیمار در اتاق‌های انفرادی و محروم شدن آن‌ها از حقوق زندانیان دیگر با توجه به برشمرده شدنشان به‌عنوان، زندانیان خطرناک و نامناسب برای انتقال توسط هواپیما؛

ه) اشاره به عدم دسترسی برخی از این بیماران به تلفن و محروم بودن آن‌ها از حقوقی چون، حق ملاقات با اعضاء خانواده و نزدیکان، حق دسترسی به لوازم و متعلقات شخصی، حق هواخوری در فضای آزادی و یا حتی قدم زدن خارج از اتاق یا سلول و تأکید بر در تناقض بودن فاحش این موارد با حقوق بنیادین زندانیان بیمار و بند ۱۶ کنوانسیون منع شکنجه؛

و) درخواست از کمیته منع شکنجه سازمان ملل برای تقاضا از مقامات دولت فرانسه، مبنی بر ممنوع اعلام کردن استفاده از اماکن انفرادی برای این دسته از زندانیان و ناگزیر ساختن بیمارستان‌های این کشور به محترم شمردن حق بیماران، برای برخورداری از روندهای درمانی، مطابق با رضایت و آگاهی آن‌ها و رفتار کردن با آن‌ها به شیوه‌ای غیرتبعیض‌آمیز، صرف‌نظر از سوابق کیفری‌شان.^{۳۹}

^{۳۹}. گزارش دیده‌بان حقوق بشر. قابل بازیابی در لینک: